

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Pe pošti prejemam velja: Za celo leto predplačan 15 gid., za pol leta 8 gid., za četrt leta 4 gid., za en mesec 1 gid. 40 kr.

V administraciji prejemam, velja: Za celo leto 12 gid., za pol leta 6 gid., za četrt leta 3 gid., za en mesec 1 gid. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gid. 30 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino in oznanila (insertate) prejema upravništvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“ Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenem nedelje in praznike, ob 1/8. uri popoldne.

Štev. 85.

V Ljubljani, v petek 14. aprila 1893.

Letnik XXI.

Moški korak.

Razvijaj barjak, ti Miloš vojvoda.
Narodna pesem.

Is Srbije došlo je danes zjutraj nepričakovano poročilo o državnem prevratu. Kralj Aleksander, ki bo še-le dne 14. avgusta dopolnil 17. leto, je prošle noč dal zapreti oba regenta in se proglasil za polnoletnega in sestavil novo ministerstvo. Vojaki so mu prisegli in mir, v katerem se je vse vršilo, nam priča, da umeva srbski narod junaški nastop svojega kralja in ga — odobruje. V mladih letih je mladi kralj marsikaj hudega skusil. Razpor mej njegovimi stariši je kaj neugodno vplival na njegovo osodo. Uprav zato je dozorel in se skazal v mladih letih — junaka, ki ljubi pravico in svoj narod; skazal se je — celega moža.

Njegov korak sicer ni povsem ustaven, ali bil je potreben, da se reši Srbija velike nevarnosti. Kakor je znano, sta regenta, da se le sama obdržita, bila poklicala liberalno ministerstvo proti volji naroda. Liberalna vlada se je poslužila vseh, tudi najsurovejših sredstev, da dobi liberalno večino. Najpoprej se je bil začel boj po občinah, da se dobé liberalni župani, kateri bodo potem vplivali pri volitvah za vlado. Dobra so bila vladi vsa sredstva, da le doseže svoj namen. Večkrat je že le odločevala pest, ker se je narod upiral nasilju in krivici. Zastonj so bili vsi ugovori sodišč. Vladi niti pravosodje ni bilo več nedotakljivo. Že pred občnimi volitvami se je bil boj mej pravosodjem in vlado, mej pravico in silo.

Kako brezobzirno se je postopalo pri volitvah, to se niti povedati ne dá. Tudi o tem v inozemstvo neso došla natančna poročila, ker je vlada znala preprečiti, da svet resnice ne izve. Ko je le propala, je svoj poraz prikrivala. Brez pravega uzroka je kar razveljavila več radikalnih volitev in razpisala nove. Toda vse to ni pomagalo do večine. Ko pridejo poslanci v Beligrad, pokazalo se je, da je vlada v manjšini.

To pa vladne stranke nikakor ni oviralo, da bi se ne vedla, kakor bi bila v večini. Kar zasel je jeden iz njene srede starostno predsedstvo in imenoval zapisnikarje. Privolil pa ni, da bi se sešteli poslanci in se konstatovalo, da vladni pristaši nemajo večine. Sklenjeno je že bilo naprej, da se toliko radikalnih volitev uniči, da se dobi liberalna večina.

Radikalci videč, da ne najdejo pravice, so ostavili skupščino. Vladna večina je pa kar zborovala dalje, da si po postavi ni bila več sklepčna. Razveljavljala je radikalne volitve in klicala v zbornico nevoljene liberalne protikandidate. Z jedno besedo, z nogami je teptala vso ustavo. Tako je dobila večino. Ker sicer radikalci neso hoteli vstopiti v skupščino, bi bilo treba po vsej deželi mnogo novih volitev. Vsled nepostavnega postopanja vlade je bil narod silno razburjen in bati se je bilo vstaje. V nevarnosti ni bila le sedanja vlada, temveč tudi prestol Obrenovičev in s tem obstanek mladega kraljestva. Revolucija se je obetala.

Iz teh zmešnjav pa ni bilo drugega izhoda, kakor ta, za katerega se je odločil mladi kralj. Zato se pa kot prijatelji srbskega naroda veselimo njegovega koraka. Od nove vlade pa pričakujemo, da napravi kmalu postavni red v deželi in povsod pomaga pravici do veljave in s tem povzdigne narod in državo.

Politični pregled.

V Ljubljani, 14. aprila.

Ministerske premembe. Zadnji čas se je mnogo govorilo o tem, da grof Tassfe odloži ministerstvo notranjih stvari in se jeden Poljak pokliče v ministerstvo. Ministerstvo notranjih stvari bi prevzel gališki namestnik Badeni, ali pa sedanji trgovski minister markiz Baquehem. V tem slučaju bi postal trgovski minister Poljak Szezepanowski.

Češko državno pravo. Neki mladočeški poslanec se je izrekel, kakor poroča neki češki list,

da s češkim državnim pravom ne bode nič. Mladočehi se bodo še kesali, da so se tako daleč spustili v to stvar, iz katere se jim sedaj ni lahko izmotati. Najbolje bi bilo, ko bi Mladočehi obračali vso svojo pozornost socijalnim in gospodarskim stvarim. Po mnenju tega poslanca naj bi poslanci češki kar pustili državno pravo. Seveda pametnejše bi bilo, da Mladočehi češkega prava ne popusté, temveč čakajo, da pridejo ugodne razmere za izvršenje državnega prava. Tako dolgo pa naj skrbé za narodnogospodarske in socijalne stvari, da narod ostane v gmotnem oziru krepak in sposoben za politične boje. Seveda kar zatajili Mladočehi češkega državnega prava ne bodo, ker jih bode vedno na to pravo spominjal narod sam.

Mladočeška politika. Že večkrat so Mladočehi pokazali, da neso resni politiki. Tako tudi pri prvem branju predloge o osnovi novih sodišč. Njih napaka ni toliko v tem, da so prišli s svojim predlogom. Vsaka stranka ima lahko v kaki stvari svoje mnenje, in tako tudi mladočeška. Samo svojega mnenja bi ne bili smeli zagovarjati jedino z napadi na veleposestnike in Staročehe. Ravno kar so povabili veleposestnike in Staročehe k posvetovanju o skupnem postopanju, potem pa taki napadi. Na ta način ne bodo dosegli nobenega zblizanja čeških strank. Mladočehi bi vendar morali računati z razmerami. Brez veleposestnikov nikdar v deželnem zboru ne dobé večine in so torej zavezani, se z njimi pogoditi, če nečejo se zavezati naravnost z nemškimi liberalci. S samim zabavljanjem si pa ne bodo pridobili nobenih zaveznikov. Naposled utegnejo s tem le to doseči, da se veleposestniki odločijo za nadaljevanje češkonemške sprave. V tem slučaju bi se točke dunajskih punkcij lahko izvršile, razven premembe volilnega reda, ki bi bila Čehom v korist. Vidno je torej, da postopanje Mladočehov mora biti v škodo češkemu narodu.

Konservativna stranka na Ogerskem. Sedaj v ogerskem državnem zboru ni nobene prave konservativne stranke, in to je krivo raznim žalost-

LISTEK

III. Roparji o pravem času!

„Sest pripovestij“, srbski napisal Lazar Lazarevič, poslovenil Ivan Novosele.
(Dalje in konec.)

„Daj mi samo to sekiro!“ pristavi Timo. „Njihove pištole so tukaj na zemlji.“ Res so tri ali štiri pištole ležale na tleh.

Timo se napoti, da bi odprl vrata, ali so podprte. Vzdigne sekiro z desno roko, in z nogo vdari po vratih, katere so odletele. V tem hipu zagrmí utrel iz sobe; krogla odnese Timi kapo in zleti v strop. Vsi smo pozabili, da je na zidu v sobi visela druga pištola Živkova, katere je roparjem ravno dobro prišla.

„Naprej zdaj, bratje!“ kričal je župan. „Naprej, ti pisar, ti imaš puško!“

Roparji so se hoteli še braniti v kljub pisarjevi dvocevki, ali ko Timo zamahne s sekiro, vržejo od sebe sablje in se vdajo.

V zidu so bili že z noži skopali luknjo, da smo še malo čakali, bili bi nam ušli!

Zvezemo jih! To je bil znan harambaša¹⁾ Nikodij in še jeden njegov tovariš.

„Daj zdaj tudi onega tretjega! Andrija! Pripelji ga sem!“ zakriči Timo.

„Katerega tretjega?“

„Onega, kateri je stražil“, odgovori Timo. „Privezal sem ga za slivo pod oknom, a gospodov sluga pazi na njega... Vaš Andrija!“ reče obrnjen k meni.

„Pasja vera, Timo! Drugi kraljevič Marko!“

Celi ta čas stoji Živkov zamišljen in ne gleda v nikogar. Potem pogleda Timo, pa zopet pobesi oči in stopi pred njega. Obraz je obrnil k Timi, ali ni povzdignil oces:

„Timo, brate... ne jezi se. Hvala ti, kakor bratu! Ta... veš... kaj?“

Solze mu stopijo v oči:

„Ta... ako hočeš, pobrativa se... in ta... pobjabiva se!“

Timo ne odgovori nič, samo obriše z rokavom od srajce usta in poljubila sta se.

Zdaj so začeli vsi hvaliti Timo in mu se čuditi, a Živko je pihal v žrvavico, da bi s prhavicami natrosil Timi ranice na glavi.

¹⁾ Harambaša — poveljnik roparjev.

„Ej, zdaj nas moraš pogostiti, Timo“, pravi pisar. „Zdaj bodeš dobil onih dvesto zlatov, ko si vjel Nikodija.“

Timo nekaj speče, ko je to začul. Hitro pogleda Stano, potem zarudi do ušes in pride v tako zadrego, da je hotel ravno skozi vrata uti.

„Stoj! Kam boš ušel?“ vsklikne Živko, kateri je do sedaj razpuhaval žrvavico in ni čul pisarjevih besed. „Ali misliš tako oditi iz moje hiše?“

* * *

Se že svita. Roparje so zvezali še bolj in so jih odpeljali v ječo. Zganje se toči kakor voda, a Živko in Timo sta se razgrela, ter se vedno objemata.

„Vedel sem jaz, dragi, za tebe... da seveda! Ti ne veš!... Al' si jak, A Stana? Kakor dete ko se zjoče za igračo, in jo potem dobi. Obraza sta zarudela in sta vlačna kakor breskva, kadar rosa na njo pade, očesi se svetita in se radujeta.“

* * *

O Veliki gospojnici videl sem na sejmu Timo z Živkom in Stano s materjo. Stana je imela robec na glavi. Čul sem, kako je rekel Timo Živkovi materi „neno“!²⁾

²⁾ „Nena“ tako kličejo po nekod Srbi — mater.

nim prikaznim v sedanjem ogerskem parlamentarnem življenju. Vladna proticerkvena politika je pa probudila konservativne elemente, da so spoznali, da je treba organizacije. Sedaj se snuje posebna konservativna stranka, kateri bode vodja Ferdinand Zichy. V to stranko vstopita tudi Asboth in Ladislav Szapary.

Ruska vlada proti Slovaki. Po Rusiji krošnjari vsako leto več Slovakov, nekateri pa vežejo piskre. Ruska vlada pa bajé namerava jih istiravati, pod pretvezo, da so avstrijski ogleduhi.

Nové volitve za nemški državni zbor bodo v juniju. Toliko je sedaj neki gotovo, da bo nemški državni zbor razpuščen, ako odkloni vojaško predlogo. Dosti upanja seveda ni, da bi pri novih volitvah vlada dobila večino.

Armensko vprašanje. V Armeniji se poslednji čas godé razni neredi. Mohamedanci napadajo kristijane, kateri pri sodiških ne dobé pravice. Če se pritožujejo, jih pa zapró. Sedaj je kakih 2000 kristijanov v ječah. Blizu Erzeruma so nedavno mohamedanci umorili tri Armence. Sodišče je opustilo vzlic jasnim dokazom vse krivee. Ko je pa potem bil umorjen Turek, so pa kar 80 kristijanov zaprli. Angleška vlada zaradi tega misli predlagati, da se skliče konferenca velevlástij, ki se posvetíje o armenskih zadevah in pred vsem stori vse, da Turčijo pripravi do tega, da v Armeniji izvede reforme sklenjene na berlinskem kongresu.

Irsko vprašanje. V spodnji zbornici vleče se na dolgo debata o irski samoupravi. Kakih šestdeset govornikov samo od opozicije pride bajé še do besede. Vidno je, da opozicija skuša z dolgimi govori razprave zavleči, ker nima potrebne večine, da bi predlogo zavrgla. Glavni govor se suče okrog ulsterskih protestantov. Zaradi njih naj bi se po mnenju konservativne stranke pustilo na Irskem vse pri starem. Liberalni in irski govorniki so pa dobro dokazali, da se za Ulsterce ni bati. Ulsterski protestantje so le pretveza, za katero se skrivajo vsi drugi povodi. Veselo je pa, da je v zbornici vsaj do sedaj mej obema irskima strankama še lepa sloga.

Melintna aféra. Kakor se kaže, pride še do velikega škandala. Turpin trdi, da je bil vojni minister Freycinet poslal k njemu v ječo sekcij-skega načelnika Lagrange-a de Lagre, kateri se je z njim pogajal, da ga pomilosté, ako se zaveže, da bode molčal. Freycinet sedaj sam ne oporeka, da bi Lagrange ne bil v ječi, temveč le trdi, da je sekcij-ski šef delal na svojo roko, kar seveda ni prav verojetno.

Iz mestnega zbora ljubljanskega.

V Ljubljani, 11. aprila.

(Konec.)

Mestni odbornik Hrasky poroča za stavbinski odsek o določitvi cest na obeh stranéh preložene Tržaške ceste do železnice in o razdelitvi občinskega sveta v tem delu mesta na stavbišča. Omenja, da je mestna občina že prodala nekaj posestva, da se zazida in zakrije zid nunskega samostana nasproti „Rudolfinu“; nadalje želi stavbena družba kranjska

Zmislil se in ga vprašam:

„Čuješ, kdo je ta Tima, in kakov človek je to?“

„Mirna in poštena duša“, odgovori glavar. Rodom je iz Srema in je tam služil pri vojaki, dokler mu ni neki madjarski častnik preklel svetca racketskega^{*)}. Tima je častnika s kopitom od puške v prsa sunil, pa v Srbijo pobegnil.“

* * *

Mračí se, a kolo se vedno živahníše zaigrava. Tima ima suknene nogavice in jermene na spankih, tako prepletene, kakor Živko. Pleše in ploska z rokama.

Svet se riva, ngete in dere. Vzdignil se je prah, da te kar duši. Cvrči pečenka, pokajo pištole, razbijajo se kupice, piska se na diplah, dišijo medene potice, a odobrovoljen Živko pod šotorom hváli svojega svaka.

„Ta korenjak bodé prijel za golo sabljo . . . Seveda . . . Ni se rodil on, kateri bi njega v kozji rog vgnal . . . Ni . . . nego . . . Pravi Srb . . . Seveda . . .“

*) Madjari imenujejo Srbe poregljivo „rac“, kakor pri nas Nemei Slovence „bindišer“.

tu nadaljevati nje stavbe in napraviti kotažni oddelek, ker je od nemškega viteškega reda kupila lep kos zemlje za stavbišče proti tabačni tovarni, in da se oglašajo že kupci za stavbišča, katere bode mogoče v tem delu prodati mestni občini. Na podlagi tega naj se določijo sledeče nove ceste:

I. 1) V nadaljevanju rizalitne proge (Bisalitflucht) prednega pročelja deželnega muzeja „Rudolfinum“-a jedna 12 metrov široka cesta naravnost držeča do podaljšane nunske ceste;

2) podaljšanje nunske ceste, da bode 12 metrov široka tudi onostran Lattermannovega drevoreda do železnice;

3) podaljšanje Erjavčeve ceste v širokosti 12 metrov od tovarne ceste do železnice in do „vile Treo“;

4) jedna nova, 12 metrov široka cesta na severni strani Korzikovega posestva;

5) podaljšanje od katine vodeče, 14 metrov široke ceste od tovarne ceste do železnice;

6) podaljšanje Knafeljuvovih ulic do železnice;

7) te od 2. do 6. navedene paralelne tekoče ceste naj 12 metrov široka cesta prečrta (durchqueren), in sicer od Korzikovega posestva počenši naravnost na navedene cestne črte tekajoča, odkoder bode ta cesta peljala ob železnični progi do sedanjega rondeau-a v Lattermannovem drevoredu v prvem delu. Na navedenem izhodnem kraju naj bode osrednja zveza cest, od katerega naj bi peljala 12 metrov široka cesta naravnost (navpično) do ograja c. kr. tabačne tovarne, in druga ravno tako široka cesta do železniškega tira južne železnice in se stekala tam istotako v 12 metrov široko, poleg železnice vodečo cesto.

II. Kar bode po izpeljavi teh navedenih cest stavbenih prostorov, smejo se zazidati le s takozvanimi vrtnimi hišami.

III. Da se prodajo ti stavbeni prostori, naroča se mestnemu magistratu, da izdela podrobni črtež tega razdeljenja mestnega posestva in istega javno proglasi. Obrok za nakup teh stavbišč se ne omeji, vendar pa imajo isti, ki želijo kaj kupiti, sami denarno ponudbo za stavbišče naznaniti, ob enem pa predložiti mali črtež, kakim načinom nameravajo zazidati stavbeni prostor, ki ga želé kupiti od mesta.

IV. Prostor, ki leži mej stavbenim prostorom, namenjenim za „Narodni dom“, in železničnim tirom, ki kaže polygon, se ne sme zazidati, nego tam se ima narediti park.

V. O ponudbi kranjske stavbene družbe, katere ponuja za mestno posestvo, katero bi naravno, ko se podaljša Erjavčeva cesta, njej moralo pripasti, in za katero nudi 1000 gld., se bode sklepalo še le tedaj, kadar bode mesto ljubljansko pridobilo za premestitev ceste od južne železnice potrebni svet, in se mestnemu magistratu naroča, da prične nemudoma razprave z južne železnice vodstvom o tej zadevi.

VI. Razkosanje stavbenega prostora, katerega je kupila gospa pl. Čuber od mestne občine, in kateri se je pozneje predložil, odobri se le s tem pogojem, da bodo vse hiše imele jednako visočino, da bodo imele tako fačado fronte proti poslopju muzeja „Rudolfinum“-a, da bodo fronte treh hiš jednake, kakor bi bile le dve, in da se bodo dvorišča in vrtni vogelnih poslopjij proti tovarni cesti in srednje hiše proti poslopju „Rudolfinum“-u zagrādili le ali s staketami, železno ali živo ograjo, nikakor pa ne z zidovjem.

V glavni razpravi vpraša podžupan Petričič, ali se je skrbelo pri toliko novih cestah, ki se hočeje vstvarjati, tudi za potrebne mitnice, da vžitinski davek ne bode škode trpel?

Poročevalec odgovori, da doslej ne, ker odsek smatra to kot nalogo magistrata.

Mestni odbornik dr. Staré nasvetuje, ker je bajé mestni stavbeni urad s deli preobložen, naj se najame kak geometer, da črtež razdelitve tega novega oddelka mesta podrobno izdela.

Dr. vitez Bleiweis je mnenja, naj bi se stvar hitro odločila, ker kupovalec gosp. Benedikt želí že letos zidati.

Mestni odbornik Kune pa pravi, da ni treba posebnega zemljemerca za to delo; to lahko stavbeni urad sam izvrši.

Mestni odbornik Pirč pa se poteguje za mestni stavbeni urad, češ, da je z delom preobložen.

Mestni odbornik vitez Zitterer želí, da bi se vsa zadeva kar danes dognala, naglašaje, koliko bode g. Benedikta veljala napeljava gramosa, katerega bode treba do tisoč voz, poleg tega še drenaža;

naj mestni zbor kar danes izreče, da zahteva 5 do 6 gld. za kvadratni seženj, da se bode vsaj pričelo zidati. Dosti posnemovalcev bode našel prvi stavbenik.

Mestni odbornik dr. Staré pa se s tem predlogom nikakor ne strinja. Že se je v javnosti predbacivalo mestnemu zboru, da mestni svet preceno prodaja. Temu se je treba izogibati. Kdor več ponudi in lepše zgradbe stavi, ta naj ima v nakup stavbišča.

Zupan Grasselli konstatuje, da je stavbeni urad reš z delom preobložen, in da je že sam ukazal, naj se vzame v službo pomožna moč, a ni je bilo dobiti.

Mestni odbornik Ravnihar je mnenja, da bo po novem črtežu za te ceste popolnoma izginil prvi oddelek Lattermannovega drevoreda, katero bojazen je že, kakor vidi danes, opravičeno izrazil mestni odbornik Valentinčič, ko se je razpravljala stavba novega deželnega gledališča.

Poročevalec Hrasky trdi, da ta del drevoreda ostane še lahko za nekaj časa.

Zupan Grasselli pa pravi, da je samo ob sebi razumno, da bode moral izginiti s časom.

Pri glasovanju sprejmó se zgolj le predlogi stavbinskega odseka, vsi drugi, tako tudi Zittererjev, se odklonijo, le dr. Staré-ta nasvèt obvelja, da se v službo za izdelovanje tega črteža najame tačasno nova tehnična moč.

O ponudbi Valentin Zeschko-vih dedičev gledé nakupa njihovega posestva v Dolgih ulicah poroča za stavbinski odsek dr. Staré. Leta 1887, ko so se potrebovali prostori za šolsko zgradbo I. mestne šole, zahtevalo se je za to zemljišče 69.603 gld., danes pa 90.000 gld.

Ker bi bilo treba za vrejenje cest nakupiti še hišo v Kolodvorskih ulicah za 10.000—15.000 gld., bilo bi to posestvo za mesto neizmerno drago, kvadratni seženj po 8 gld. 48 kr. Ker svet po odstranjenju deželne bolnišnice ne spada mestu, kakor se misli, nego g. Gorjupu, kateri je isto kupil, mesto pa nima denarja, nasvetuje poročevalec, naj se ponudba odkloni, kar obvelja brez ugovora.

O prizivu hišnega posestnika g. Terpotca, da ne bi smel mestni magistrat določevati stavbene črte in nivel za hišo, katero hoče tik Trpotčevega posestva sezidati stavbeni mojster Filip Zupančič, poroča mestni odbornik vodja Subie, naglašaje, da to po stavbenem redu mestnemu magistratu pristoji, na kar se pritožba odkloni.

Po nasvetu mestnega odbornika Kune a za policijski odsek sklene se, da se naročita še dva vozička za škropljenje ulic iz Knaustove tovarne na Dunaju, da se odstranijo neprimerni sodi in dovoli za to 800 gld.

O lekarniških troških za uboge poroča dr. vitez Bleiweis. Znašali so leta 1892 svoto 682 gld., dosti manj, kakor prej, zato, ker so vsi zdravniki ljubljanski previdneje zapisavali recepte, za kar jim izreka mestni magistrat zahvalo, in ker je prevzela okrajna mestna blagajnica za ljubljansko mesto precéj bremena. Račun se odobri in potem se javna seja sklene.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 14. aprila.

(Keramična ali lončarska strokovna šola.)

Vodja keramične šole v Dičju na Češkem Lorenc Lhotta biva že nekaj dni odposlan od učnega ministra tukaj, da si ogleda domačo lončarijo na Kranjskem in preiskuje ali bi se splačalo pri nas napraviti keramično strokovno šolo, v kateri bi se naši lončarji učili izdelovati lepše in finejšo posodo, kakor jo izdelujejo zdaj. Dne 6., 7. in 8. t. m. bival je v Dolenjivasi pri Ribnici ter je ogledoval v družbi g. državnega poslanca kanonika K. Kluna lončarstvo, s katerim se pečajo vse štiri vasi dolenjevaške fare, namreč Dolenjavas, Prigorica, Rakitnica in Blata s Kotom, pa Nemškavas in Lipovec fare Ribniške. Opazoval je lončarje, katerih je v omenjenih vaseh s pomočniki vred čez 300, pri izdelovanju raznotere posode; ogledoval je dotično orodje, izmed katerega ga je posebno zanimal kolovrat, ki je jako različen od njih, ki se rabijo v severnih deželah; preiskoval je glino, katere se nahaja tam šest različnih vrst; zanimal se je za način, kako glino pripravljajo za razno posodo, za peči, v katerih posodo ožigajo, za svinjec s katerim jo pocinjujejo, za mlin, v katerem svinjec, meljejo. Ogledoval je tudi delavnice, kjer se izdelujejo domače in finejšé peči in

cevi za vodovode ter proizvedoval, sam in po kateri ceni posode in peči prodajajo itd. Ker ondotni lončarji rabijo tudi kočevsko glino, peljal se je 7. t. m. v Kočevje, da ogleda tamošnji svet, kjer hoče, kakor pripovedujejo trebovljska premogokopna družba napraviti lastno keramično tovarno, da porabi glino, ki jo izkopujejo delavci pri odkopavanju premoga. Naposled je nakupil raznotere posode za avstrijski muzej na Dunaju in za sestavo svojega poročila do učnega ministerstva, ter je seboj vzel tudi kosove raznovrstne glin, surove in obdelane, da jo kemično preiščejo na Dunaju. Kraj in ljudje so nanj napravili dober vtis in po njegovi sodbi je Bibniška okolica pripravna za tako strokovno šolo, kakoršna je bila v Dičinu, kjer se ima pa zdaj opustiti.

V torek, 11. t. m., je ogledal Schnabelnovo kameninsko tovarno v Kamniku, kjer mu je zlasti dopadala ondotna belkasta glina, iz katere si upa izdelavati jednake reči, kakor jih izdelujejo v keramični šoli znojmski na Moravskem. Od ondot obiskal je Komendo, Mlake in Moste, in se za ondotno lončarijo zanimal prav tako, kakor prej v Dolenjivasi. Danes popoldne se iz istega namena podá v družbi ravnatelja tukajšnje lesno-obrtne strokovne šole, g. Šubica, v Smartno pod Smarno goro, in jutri ga spremlja cesarski svetnik Murnik v Krško, Kostanjevico in St. Jernej na Dolenjskem, da si ogleda tudi ondotno lončarsko obrt. Ako mu dopušča čas, pojde prihodnji teden tudi še v Ljubno na Gorenjskem, kjer se tudi nekaj ljudij peča z lončarijo. Gospod Lhotta se je na svojih potih prepričal, da se naši ljudje prav zelo zanimajo za keramično obrt, zato smo prepričani, da njegovo poročilo do učnega ministerstva ne more biti drugačno, kakor ugodno. Želimo le, da bi se jednako toplo zánjo zanimalo tudi učno ministerstvo in nam napravilo lončarsko strokovno šolo, katero so naši zastopniki v deželnem in državnem zboru že šestokrat priporočali vladi.

(Trgovinski minister) markiz Bacquehem je prišel prošlo nedeljo v Trst, da si ogleda razne javne gradnje in podjetja: novo luko, javna skladišča, čistilne smrdljivega olja i. t. d. Minister je stanoval pri baronu Reineltu, predsedniku trgovske zbornice tržaške. Laški listi so se v eno mer uročevali iz ministra, da je pri gostijah in obiskih potratil neprimerno več časa, nego pri tem, za kar je prišel.

(Umrl) je v Heluanu blizu Kajire č. g. Alojzij Urban, duhovnik iz lavantinske škofije, po daljši, mučni bolezni, star 27 let. Pokojnik je že dalje časa bolehal na prsih; zdravil se je po raznih krajih; prošlo zimo je šel prebit v Afriko. Naj v miru počiva!

(Z Gorij) se nam poroča, da je vpokojeni čast. g. Primož Zemva nevarno zbolel. Se priporoča v molitev.

(Glas izmed občinstva.) Po vsi Ljubljani se zdaj pridno, po sredini in predmestjih, mestna ulice in ceste škropijo, le prebivalci Kurje vasi nismo te sreče deležni, dasiravno enako drugim meščanom visoke davke in doklade plačujemo. Na tej strani mosta se staknejo tri ceste skupaj, po katerih se vozi vse navskrižem, kar provzročuje toliko prahu, da se ga kar celi oblaki vzdigujejo. Milo gledamo v tem prašnem dimu škrofile, ki se ne meneč za nas vračajo domov. Prosimo slayni magistrat naj blagovolj nekoliko se ozirati tudi na ta del mesta. Tudi mi bi bili radi deležni dobrote, da bi se še mimo nas kedaj prašne ceste poškrifile, da bi nam ne bilo treba toliko prahu srkati. Ako je to drugim meščanom nezdravo, gotovo tudi nam ne more biti v korist.

(Južna železnica) ima v 14. tednu t. l. prejmov 832.535 gl., torej za 77.661 gl. več nego vlani v taisti dobi. — Bilanca za minolo upravno leto bo dovršena stoprav tekom tega meseca, vendar dunajski listi že zdaj poročajo, da je čisti dobiček v minolem letu zaostal za celih 200.000 gl. proti onemu prejšnjega leta.

(Laško vino.) To leto se je že iskrealo na Beki 150.000 kvintalov laškega vina. Vedno več ga gre v Bosno in Heregovino.

(Srbske želje) so jako krotke, kakor je znano. V svoji ljubeznivosti ne zahtevajo sedaj ničesar več, nego, da se Srem loči od Hrvatske in da se ustanovi posebna srbska vojvodina. Zato bočejo v kratkem sklicati velik shod, ki bo seveda tudi srbski. Sedaj menda že ni več ne-srbske stvari na svetu. Saj sami pojó: „Nebo je plave srbske boje, u njom prebiva srbski Bog i srbski andjeli u njom dvore — Srbina Boga svog.“ Nebo, Bog in angeli so tedaj že zdavnej po-

srbljeni; zadnji čas je pa srbski pesnik Zmaj Jovan Jovanović v pesmi „Srbskej deci“ v 1. št. „Djače“, lista za mladino, posrbil celo kadilov vonj. Vprašuje namreč, kako je slavila sv. Savo: „Je l' te, da je dobri popa — Svetim žarom glagolao? Je l' te, da je tamjajen tada — Na srbski je mirisao?“ O šovinizem, kako si smešen!

(Nemščina nemškutarških županov.) „Slovenski Gospodar“ piše: Od neke občine v Radgoni imamo to-le pisane v rokah: „Certifikat. Womit von seite der Gemeindevorsteung bezeigt und Bestetiget wird das Maria Ketisch Keuschlerin in Murberg Neusatz Schon Segs Jahre ihren Hausse in Velpach ist.“ — Kaj ne, da je to lepo rečeno? In taka nemščina se našim č. kr. uradnikom bolje dopada, kakor v lepo donečem našem slovenskem jeziku pisana pisma.

(Nesreče pri streljanju.) Na Pohorju je Veliko soboto mladenič Janez Robič streljal z možnarji. Neprevidnost ga je onesrečila; smodnik v možnarju, ki ga je z železnim klinom nabijal, se mu vname in mu odtrga kazalec leve roke, dva druga prsta pa mu vrže iz sklepov. Revežu je odtekala kri in — velikonočni ponedeljek je — umrl. — Na Strmecu pri Leskovcu na Štajerskem je velikonočno nedeljo neprevidnemu strelcu odtrgal strel jedno roko in na drugi dva prsta. — V Pohorju pa je streljajoči mladenič nastrelil mimo gredočo žensko Velike sobote dan.

(Duhovniške spremembe v lavantinski škofiji.) Č. g. Anton Borsečnik, stolni vikar v Mariboru, je dobil župnijo Sv. Trojice v Gorenji Polskavi; č. g. Ludovik Hudovernik, kaplan pri stolni cerkvi v Mariboru, je postal stolni vikar; č. g. Jakob Kačič, korvikar pri stolni cerkvi v Mariboru, pa kaplan pri isti cerkvi. Č. gospod Franc Simonič, kaplan pri Sv. Benediktu v Slovenskih goricah, pride za korvikarja v stolni cerkvi v Mariboru; č. g. Franc Cerjak, kaplan v Rušah, gre k Sv. Benediktu v Slovenskih goricah in č. g. Anton Cestnik, kaplan v Staremtrgu pri Slov. Gradu, pride v Ruše.

(Nova brizgalnica.) Iz Komende, dne 12. aprila: Po večletnem naporu posrečilo se je našim vrlim možem, priti do zaželenega vspeha. Že prejšnji občinski odbor se je trudil, a sedajni dosegel svoj namen. Dne 6. t. m. namreč so iz Ljubljane brizgalnico pripeljali. O njeni koristi in potrebi mi pač ni treba govoriti, o tem smo vsi prepričani. Vsaj je ravno to prepričanje spodbujalo k vztrajnosti skrbne može, da se niso strašili precejšnjih stroškov, dobro vedoč, da se le-ti pri sedanjih pogostih požarih obilno povračajo. Brizgalnica je izdelana po najnovejši metodi. Veleznana g. Samassova trdka se je potrudila in nam izročila močno, fino, smem reči elegantno delo. Za sedaj pripada k njej 150 metrov sesalnih cevij in stane z vsemi pritliklinami vred precej nad 1100 forintov. Sicer velika svota, toda na lepe obresti naložena. Nove reči se hitro poskušajo, in tako seveda nismo mogli nove brizgalnice dolgo pri miru pustiti. Že v nedeljo popoldne smo imeli priliko, videti prvo poskušnjo. Iz potoka Pešate napeljale so se sesalne cevi navkreber čez pokopališčno ozidje pred farno cerkev. Z močjo je voda udarjala na cerkev, župnišče in šolo. Prvo skušnjo je dobro prestala. Kdo bi se bil mislil, da jo bo treba že drugi dan ponavljati, v resnici gasiti. Pri požaru na Klancu — o katerem ste že poročali — bila je takoj na mestu. Z njeno pomočjo se je ogenj omejil in kmalu zadušil. Naj bi ta nenadni slučaj naše vnete može in fante še bolj spodbudil, da v kratkem storijo še drugi korak, da osnujejo gasilno društvo. Vso drugo ceno ima brizgalnica v izvežbanih rokah. In da se bo to zgodilo, porok nam je vrlji župan v Kapljivasi, g. Andrej Mejač ml. in neutrudni odbornik gosp. Janez Drešar. Na njuno prisadevanje in resno podpiranje drugih smo dobili brizgalnico, dobili bomo tudi požarno brambo. — Še nekaj imamo Komendčani na sreč, za sedaj samo opomnim. Že lansko leto so višji gospodje hodili po komenskem holmeu in nekaj ugibali. Pač smemo radovedni biti — ker to je velevažna zadeva za Komendo — kaj so neki uganili za našo bolnišnico. Zakaj se vse tako počasi prede?! Pa o tem drugokrat. — k.

(O pokojnem Blažekoviću), bivšem dalmatinskem namestniku, ki je danes teden umrl, piše „Kat. Dalmacija“. O pokojniku nobeden ne more reči kaj slabega v Dalmaciji, ker ni poznal osvete in prepira in je bil mirne, blage, ljubeznive narave. Mnogo dobrega ni storil, a samo zato ne, ker ni mogel: valasti niso uvaževali njegovih besedij; ko se je na-

rodno nezadovoljstvo vedno bolj kazalo, se je odpovaldal raje, nego bi gledal neprilike, katerim ne more pomagati. Pokojnik je bil mnogo let v Dalmaciji še pred namestnikovanjem za Rodiča. Po narodnosti je bil Hrvat iz Osaka, rojen l. 1828. Bog mu daj večni mir!

(Konkurz) je proglasilo č. kr. okrožno sodišče na imenje trgovca Antona Klina v Dvoru. Slednji je pa pobegnil, a se ne vé kam.

(Mali zvon je počil) pred kratkim na Igu. Že včeraj smo poročali o jednaki nesreči s Krke. V obeh slučajih je velika sreča, da sta bila zvonova zavarovana proti razpoki pri vrli „Unio catholica“.

(Ogenj.) Na Gornjem Selcu blizu Ponikve se je vnelo dne 7. aprila ob polu štirih popoldne. Stirim posestnikom je do mala vse zgorelo. Do 20 tisoč je škode. Zavarovani so bili le trije. Dva dni kasneje je pogorelcu Belak-u umrla žena vsled prestanega strahu. Zažgali so že zopet — otroci.

(Prepovedane knjige.) Deželno sodišče v Ljubljani je po nasvetu državnega pravdnštva prepovedalo nastopne, na Nemškem tiskane knjige: „Hat die Orthodoxe recht?“ — „Von der Dreieinigkeitslehre u. der Gottheit Jesu.“ — „Die Liebe ohne Kinder.“ — in sicer radi kaljenja vere, javnega miru in reda.

(Hrvaški uradni list) „Narodne novine“ ima vse preje, nego značaj mirnega, objektivnega uradnega lista. V neslužbenem delu se telovadijo razni dopisuni in zabavljajo Hrvatom in vsemu, kar je poštenega onstran Sotle. Na Hrvaškem je tako vse mogoče. Sedaj pa ravno javlja „Hrvatska“, da se skupljajo celo nekateri iz vladne strani in zahtevajo, naj se sedajni urednik odstrani. Bog jim daj srečo in — pamet!

(Za častnega občana) je izvolil dne 12. svečana t. l. občinski odbor v Polšniku g. I. Jeretina predsednika okrajnega cestnega odbora, iz Gradca poleg Litije.

(Spomenik Gunduliću), nepozabnemu dubrovniškemu pevcu „Osmana“ se odkrije še letos meseca julija.

(Dvorni parnik sultanov) se je pred kratkim potopil blizu Dolma-Bagdže. Utonil je kapetan in 40 ljudij z njim.

(Koze) se že kake tri mesece pasejo po Belokrajini. Tako se nam poroča iz Suhorja, da je v tej samo 1560 duš broječi fari umrlo od novega leta že 35 ljudij, med temi najmanj 15 za kozami. Šola, ki je bila vsled nalezljive bolezni od Božiča prenehala, se je po Veliki noči zopet otvorila. Vrnite se skoro že zopet zdravi časi!

(O strašnem hudodelstvu) v primasovi palači v Budimpešti, o katerem smo ob kratkem že sporočili v ponedeljskem listu, danes dostavimo, da je dobil ranjeni tajnik dr. Medard Kohl z nožem pet ran, tri v prsa in dve nevarni v trebuh. Najnovejša zdravniška poročila trdijo, da ni več nevarnosti za nesrečnega zvestega in požrtvovalnega primasovega tajnika življenje. Primasu dohajajo od vseh strani čestitke, da je bil rešen iz očitne smrtne nevarnosti. Sam cesar in papež izrazila sta mu svoje sočutje. Po Ogerskem se praznujejo zahvalne službe božje. — Napadovalec odpuščen primasov kletar se zove Mihael Colies (Colič) in je star 40 let. Odpuščen je bil po njegovi izpovedbi, ker je bil dal 300 steklenic finega vina uradnikom, ki so popisavali rajnega primasa imetje. Opisuje pa se — celo od žene — kot lahkomisljen, drzen in silovit človek, ki jo je večkrat pretepal in ji ni dajal niti potrebne živčice. Pozabiti pa ni, da je sedajni primas sklenil svoja obširna posestva dati v najem, ko jih je prejšnji sam obdelaval. Take spremembe sadenejo seveda rselej mnogo oseb. — Velikodušnost primasova se kaže v tem, da je takoj ukazal odkazati Coličevi ženi in otrokom mesečno plačo in prvi rok ji je tudi že poslal. — Colič ne kaže nič kesanja, sam priznava, da je hotel primasa umoriti. Zdravniki ga opazujejo, če ni morda slaboumen.

Društva.

(Veselica.) Iz Ajdovštine 10. aprila: Tako krasne veselice Ajdovština še ni imela v svoji sredi, kakor pretečeno nedeljo. Naša mlada ženska podružnica sv. Orlia in Metoda hotela je zbrati somišljenike k prijetni zabavi za malo vstopnimo društvenemu namenu v korist. Že program nas je kaj mikal. Deset točk raznovrstnega podučnega in zabavnega gradiva koga bi ne vleklo in večino dela prevzelo so udinje same! Zato je bila dvorana društva „Edinosti“ natlačeno polna same inteligence domače in iz okolice. Če tudi je trajalo vse dobre

dve uri in pol in je vladala huda sopara po sobah radi gneče, vendar je občinstvo radostno vstrajalo do konca, točko za točko veselo sprejelo in pohvalno odobravalo. Gospa denarničarica — duša naše podružnice — pričela je vspešno s pozdravnim govorom. Bil je nagovor bolj kratek, a jednat, navduševalne besede šle so ji res iz srca, zato ji je vse čestitalo na izbornem začetku. Da na takem programu, kakor ga je gospa govornica načrtala, zjedinito se vai, tu je konec vsacega prepira, v tak namen radi žrtvuemo svoje duševne sile in ne strahimo se materialne podpore. Na taki podlagi delujočim vspeh ne bo izostal! Že ta prvi večer naklonil je družbi sv. Cirila in Metoda okoli 100 gld., za malo Ajdovščino in njeno okolico gotovo nepričakovano velika svota. Igranje na glasoviru bilo je mojstersko izpeljano. Primeroma težka koncertna piesa se je prav prijetno glasila na dragocenem glasoviru, katerega je blagovoljno prepustil za ta večer vodja tukajšnje predilnice preblagorodni gosp. Höhn. Ko je občinstvo zahtevalo še enkrat, dodali ste igralki bolj veselo poskočnico. Tudi samospjev in igranje na dvojne citre presenečilo nas je. Nismo pričakovali, da se glasba goji s takim veseljem in navdušenostjo. Elektrizoval je posebno dvospjev Mendessohnov za sopran in alt. Prijetnemu elegičnemu sopranu pozna se dokaj kole in krepki moški alt ga je lepo podpiral. Če tudi so morali točko ponavljati, slišali bi jo bili radi še v tretje, a sopara v dvorani in pozna ura želeli ste kmalu konca in igra je še na vabilu, katero že vsak radovedno pričakuje. O naših diletantih si ne upam veliko govoriti, ker bi mi lahko kdo oponašal: samo hvala, nič drugoga. A kako gladko se je vse vršilo, koliko smeha so vzbujali nekateri prizori, ve le oni, ki je bil navzoč. Novo ustanovljeni moški zbor ajdovski imel je tri točke v vspeh. Klasična in težka skladba Foersterjeve „Pjevajmo“ je najbolj ugajala, morali so jo ponoviti. Gotovo je napredek v slovenski glasbi, da smo se dvignili nad navadne domače pesmice in občinstvo tudi kaže, da glasbeni okus želi in ve ceniti tudi kaj bolj težkega in umetnega. Vemo, da so vsi sodelovalci imeli mnogo truda in požrtvovalnosti za tak koncert, a prepričani smo tudi, da so bili z vspehom gotovo zadovoljni in ob enem poplačani za naporno delovanje. Ker se jim je začetek tako sponesel, naj bi nas razveselili vsaj dvakrat na leto s takim programom in prepričani naj bodo, da tako delajo za blaženje srca in pravo omiko našega naroda, gotovo v dohu naših zaščitnikov sv. Cirila in Metoda.

Telegrami.

Belgrad, 14. aprila. Kralj Aleksander dal je po noči zapreti regenta, naznanivši jima, da se proglasi polnoletnega, in imenoval je takoj ministerstvo pod predsedstvom Dukičevim. Čete so se zbrale in kralju prisegle zvestobo. Hiše regentov in ministrov so obkolili vojaki. Mini-

sterstvo je tako-le sestavljeno: Dukič je prevzel poleg predsedstva učno ministerstvo, Franasović vojsko, polkovnik Stanković ministerstvo javnih del, Vujić finančno, Milošević narodno-gospodarsko in Milosavljević ministerstvo notranjih stvari. Ravnokar je izšla kraljeva proklamacija. Vse se je mirno izvršilo.

Belgrad, 14. aprila. Proklamacija proglasa, da kralj, vzgojen v tradicijah dinastije Obrenovičev, ima dolžnost, služiti srbski državni ideji. Narodno življenje se mora mirno razvijati pod varstvom ustave. Sedaj so pa bile v nevarnosti državljanske pravice, ljudsko zastopstvo je bilo ponižano, zatorej pa nesem smel odlašati, da naredim konec temu neznosnemu stanju. Od danes prevzamem oblast v svoje roke. Proklamacija končuje se z besedami: Živio narod! Aleksander I. Dne 1. aprila.

Belgrad, 14. aprila. Mesto je v zastavah. Radikalni in naprednjaški listi najpristroneje pozdravljajo kralja. Regente in ministre so dopoldne izpustili. Prisega uradnikov in vojakov se je po vsej deželi gladko izvršila. Razsvetljava se pripravlja.

Dunaj, 14. aprila. „Politische Correspondenz“ poroča se iz Belegarada, da je ministerstvo vnanjih stvari prevzel Andrej Nikolić, bivši učni minister v Pašičevem ministerstvu. Naznanil je že vnanjim zastopnikom Srbije, da je za polnoletnega proglasi kralj, že prevzel kraljevo oblast in jim naročil, da naznanijo to in pa sestavo vlade vladam, pri katerih so poverjeni. „Pol. Corr.“ pristavlja, da je srbski poslanik na Dunaju že spolnil to svojo nalogo.

Sofja, 13. aprila. Preiskava proti metropolitu Klemenu je končana. Klemen pride pred redno meščansko sodišče in zatorej ni treba pogajanj z eksarhom.

Florenca, 13. aprila. Kralj Humbert se je pripeljal, obiskat kraljico Viktorijo.

Florenca, 13. aprila. Princ bolgarski in princezinja Klementina sta zjutraj došla. Princ je šel v vilo Pianora in se povrnil zvečer.

Tujci.

12. aprila.
Pri **Maliču**: Salszer, dvorni svätnik; Pöperl, inženér; Helm, uradnik; Tschag, operna pevka; Pohl, kapelnik; Lad-

stättler; Haschak, Fitz, Schidlof, Kary, Müller, Knecht, Langraf, trgovci, z Dunaja. — Dušak, trgovec, iz Budimpešte. — Pučelik, trgovec, iz Budejevic. — Baron Berg, graščak, iz Mokronoga. — pl. Obarsigner, logarski nadzornik, s Snežnika. — Doljan, restavratör, iz Zagreba. — Schifferer iz Tržiča. — Tschinkl iz Kočevja. — Bayer iz Trsta. — pl. Schneider in Herman iz Gradača.

Pri **Morava**: Pitschman, Bruek, Steiner, Herlich, trgovci, z Dunaja. — Fischer, trgovec, iz Budimpešte. — Darnen, trgovec, iz Cognac-a. — Goldschmid, Pretner, Kosač iz Trsta. — Sajovic, hotelir, iz Kranja. — Schlager z Gorenjskega. — Kraus iz Celovca. — Laznik, župnik, iz Polhovoga Gradača. — Nemanjič, duhovnik, z Vrha. — Stiasny iz Kamnika. — Vukanović, jurist, iz Zagreba. — Radulović, posestnik, iz Banjaluke.

Pri **bavarskem dvoru**: Bauer, trgovec s konji, iz Kaisersdorf-a. — Berlö, župnik, iz Boh. Bele. — Strel, šivilja, iz Kranja. — Junc iz Ljubljane.

Umrlj so:

11. aprila, Marija Becker, stotnikova žena, 54 let, Frano Jožefa cesta 9; vitium cordis. — Anton Rape, usnar, 29 let, Kravja dolina 11, jetika. — Franciška Rebn, davkarjeva vdova, 83 let, Gospodske ulice 14, marasmus senilis. — Elizabeta Južnič, gostilničarjeva vdova, 74 let, Florjanske ulice 32, carcinoma uteri.

13. aprila, Franciška Andolšek, gostija, 84 let, Stari trg št. 21, plućnica.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		zrakomera v mm	toplomera po Celsiusu			
7. u. jut.		731.2	8.2	sl. vzh.	jasno	0-50
8. u. pop.		729.2	16.2	zm. svzh.	del. oblak.	dež
9. u. zveč.		731.9	9.8	sl. svzh.	"	"
Srednja temperatura 11.4°, za 2.3° nad normalom						

Na prodaj je hiša

z lepim vrtom, njivami in senožeti. Hiša je nova, v najlepšem kraju v **Škofji Loki**, pripravna za kremo, kupeljo, pa tudi za penzioniste. — Več se izve pri lastniku **Francu Fajkarju** v Škofji Loki št. 19. 1893-2

Mnogo tovarnarjev je,

kateri rabijo **karbolinej** za varstveno sredstvo proti vsakovrstnim mrčesom, gnilobi in trohnohi lesa, hišni in židni gnilobi; mokrim **Barthelov originalni karbolinej** stenam itd. Toda v edin združuje v sebi vsa svojstva, katera stavimo do tacega varstvenega sredstva. Hkrati daje orehovo-rujavj pleak lesnim predmetom, katerim prisvaja 3- do 4letno daljno trajnost. — Prospekt zastoj.

Vsak poskus jamči trajno naročevanje. 5 kilo poštni zaboji 1 gld. 30 kr., 100 kilo 16 gld. od Dunaja (Plzma, Pasave).

Mali troški, velik vpeh in dobiček.

Ustanovljena leta 1781. 48 10-3

Mihael Barthel & Co.
Dunaj, X., Kopplergasse 20.

Ravnokar izšla je knjižica:

Slovenski liberalci in loža.

Studija slovenskih verskih razmer.

Spisal: Liga + 53.

Ponatis iz „Slovenca“

Komad 12 kr., po pošti 15 kr., na 10 komadov jeden povrhu.

Dobiva se v „Katoliški Bukvarni“.

V mali dvorani „Tonhalle“.

V soboto, dne 15. aprila, dopoldne ob 10. uri

otvorjenje razstave 206 12-2

velike astronomične ure.

Pojasnujoča predavanja o tem velezanimivem umotvoru bodo natančno ob nastopnem času:

Dopoldne od 10. do 11. ure. Popoldne ob 3., 4., 5. in 6. uri.

Vstopnina: I. prostor 30 kr., II. prostor 20 kr.

Otroci in vojaki od narednika nižje plačajo polovico.

Dunajska borza.

Dne 14. aprila.

Papirna renta 5%, 16% davka	98	30	kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	98	15	..
Zlata renta 4%, davka prosta	117	20	..
4% avstrijska kronina renta, 200 kron	96	85	..
Akoje avstro-ogerske banke, 800 gld.	984	—	..
Kreditne akcije, 160 gld.	342	25	..
London, 10 funtov strl.	122	80	..
Napoleonador (20 fr.)	9	75	..
Cesarski cekini	5	80	..
Nemških mark 100	60	07	..

Dne 13. aprila.

Ogerska zlata renta 4%	115	gld.	90	kr.
Ogerska kronina renta 4%, 200 kron	95	..	50	..
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	148	..	—	..
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	167	..	—	..
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	198	..	25	..
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	98	..	80	..
Zastavna pisma	100	..	—	..
Kreditne srečke, 100 gld.	202	..	—	..
St. Genois srečke, 40 gld.	87	..	—	..

4% srečke dunajske parobrodne družbe	141	gld.	—	kr.
Avstr. rudečega križa srečke, 10 gld.	20	..	—	..
Rudolfove srečke, 10 gld.	24	..	—	..
Salmovs srečke, 40 gld.	69	..	25	..
Windisohgrasovs srečke, 20 gld.	74	..	—	..
Ljubljanske srečke	22	..	50	..
Akoje anglo-avstrijske banke, 200 gld.	155	..	50	..
Akoje Ferdinandove sev. želez. 1000 gld. st. v. 2950	—	..	—	..
Akoje južne železnice, 200 gld. st.	—	..	—	..
Papirnih rubeļjev 100	126	..	—	..

List Mercur. Zanesljiva informacija o stalno obrestnih in dividendnih papirjih, važnih dogodkih na gospodarskem in finančnem polju, odličnih pojavih na dunajski borzi. Světi pismeni in ustni brezplačno. Celotna naročilna s poštno pošiljateljico vred gld. 2.60.

Menjarnična delniška družba
„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Vestni nasveti za dosego
kolikor mož visokega obrestovanja
pri najpopolnejši varnosti
naloženih glavnic.